

[Svend Nielsen.]

lighed til overalt at deltage i saavel Valg af nye Ledelser inden for Organisationerne i det almindelige Liv som Valg til Rigsdagen og de kommunale Forsamlinger. En saadan Trang er der de fleste Steder. Vi ser, hvordan man ude i Organisationerne forlanger Valg, og det er min Opfattelse, at man ubetinget maa indstille sig paa, saa hurtigt som det nu engang kan lade sig gøre, at faa gennemført de Foranstaltninger, der kræves, for at der kan afholdes Valg til Folketinget. Men efter min Mening ogsaa til Landstinget og til de kommunale Forsamlinger ude i Landet, thi først da tror jeg, Befolkningen vil betragte Grundloven som endelig sat i Kraft, naar den ved at have deltaget i disse Valg har haft Lejlighed til at tilkendegive, hvilke Repræsentanter de ønsker i de forskellige Forsamlinger.

I Lovforslagets § 1 staar der jo, at det paa hviler Kommunalbestyrelsen i enhver Kommune at drage Omsorg for, at der snarest muligt udarbejdes Valglisten til Brug ved Valg til Folketinget. Jeg vil gerne paa min Gruppes Vegne forespørge Ministeren, om denne Formulering skal forstaas saaledes, at det er Ministerens Tanke, at der kun skal afholdes Valg til Folketinget, og jeg tror, at man ude omkring vil være stærkt interesseret i at faa dette Spørgsmaal klart afgjort, saa man under alle Omstændigheder ved, hvad man har at rette sig efter. Men herudover vil, som jeg allerede har berørt, Spørgsmaalet om Valg til de kommunale Forsamlinger være af temmelig afgørende Betydning. I Forbindelse med Forberedelserne til disse Valgs Afholdelse vil man have en ganske god Lejlighed til at tilkendegive over for Befolkningen, at Gennemførelsen af 21 Aars Valgretsaldere er en Sag, som ligger alle paa Sinde, en Sag, som alle uden Undtagelse er indstillet paa at faa løst hurtigst muligt. Man behøver jo ikke at foretage nogen Grundlovsændring; man kan gennemføre saadanne Ændringer i den kommunale Valglovs Bestemmelser, at det bliver en Realitet.

Her vil jeg ikke undlade at paapege, at man under dette Arbejde bør tage Hensyn til, at der stadig findes en Gruppe Medborgere, som er frataget deres Medbestemmelsesret, Retten til at tilkendegive deres Stilling ved Valgene til de lokale Forsamlinger, nemlig de Folk, der er økonomisk daarligst stillede her i Samfundet. Saaledes som Udviklingen har formet sig, vil det jo være en yderligere Haan mod

disse daarligt stillede Medborgere fortsat at lade dem være uden Medbestemmelsesret i saadanne Sager, for herved vil vi jo komme ud for, at der vil være to Grupper af Medborgere, som ikke har Medbestemmelsesret, nemlig de daarligst stillede og de Folk, der i Henhold til Forræderiloven ganske givet maa fratages deres Ret til at være medbestemmende med Hensyn til, hvorledes dette Lands Forhold skal ordnes i Fremtiden. Det er et af de Problemer, som jeg mener det vil være ubetinget nødvendigt at tage op, fordi jeg synes, det vil være utaaaleligt, at Folk, der er daarligt stillede, men i Virkeligheden er gode Danske af Sind og Skind, skal klassificeres med Forrædere, Folk, der har forbrudt sig mod Danskheden, mod Landet og Befolkningen, medens Tyskerne var her.

Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at man under Forberedelserne af Valget til henholdsvis Folketing og Landsting ogsaa overvejer disse Spørgsmaal.

Oluf Pedersen: Jeg har tidligere fremsat Ønske om at faa Valg inden Høst, og jeg ønsker derfor, at Fristerne skal gøres kortere end sædvanligt i Stedet for længere, som det her er foreslaaet. Motiveringen for mit Ønske om Valg snarest er, at vi trænger til en Rigsdag, som alle forstaar og erkender er i Overensstemmelse med Befolkningen. Det er saa meget mere nødvendigt, som det jo ser ud til, at det Ministerium, vi har, er lige saa svagt, som det er stort. Det ser ud til, at det gamle Ord har Ret: at mange Kokke fordærver Maden. Jeg synes ogsaa, det er beklageligt, at vi maa nøjes med et Par Ministre uden Tillid — det er da for de to's Vedkommende direkte fastslaaet. For nogle Dage siden stod der her paa Tingets Talerstol en Minister og klagede over, at Rigsdagen spildte Tiden. Deroverfor kan det være naturligt at gøre opmærksom paa, at det er Rigsdagen, der altid under dette Ministerium maa vente paa Ministeriet, og er der noget, man kan beskyldte Rigsdagen for, er det i alt Fald ikke, at den har spildt Tiden, tværtimod, Rigsdagen har arbejdet godt. Maaske har den efter mit Skøn i visse Tilfælde været for hurtig i Vendingen, og der er ingen Baggrund for al den Tale om, at man spilder Rigsdagens Tid.

Det forholder sig modsat, kan man næsten sige, med Ministeriets Medlemmer. De har Tid til at rejse Landet rundt og holde Agitationstaler ved store Møder. De bruger Benzin, som man skulde tro kunde finde